

„Coșul (hornul) sobei“ este denumit cu doi termeni: *димар* și *horn*. Alți termeni ca *верх*¹, *труба*, *ббѣдур* n-au fost înregistrați la Benea².

„Grîul“ se păstrează în *хамбар*, nu în *уніхл'ір* sau *сп'іжар'а*.

Pentru „animale“ se folosește termenul generic *худоба* (mai rar *товар*); *скотина* nu apare.

„Cocoșul“ este denumit *кѣхут* (nu *кочет*, nici *кóкош*). Recent a apărut și se răspîndește, probabil sub influența limbii literare învățate în școală, și termenul *п'івен*.

„Rața“ poartă numele *качка* (nu *утка*); pentru „rățoi“ se folosește termenul *качур* (nu *селезен* și nici *селех*).

În afară de termeni care denumesc animalele domestice, am notat și diverse denumiri pentru alte animale:

Astfel, pentru „vrabie“ am găsit termenul *хоробець* (nu *конопел'ник*).

„Ciocănitoea“ este denumită *жбѣна* sau *доубач* (nu *д'ател*).

„Cucul“ poartă aceeași denumire ca și în limba literară: *зоула* (nu *кукулічка*, cum e în alte graiuri ucrainene).

Pentru „veveriță“ am înregistrat termenul *б'ілиця* < *б'ілка*; *вив'ірка* și *кацабурка*, cu diversele lor variante fonetice, nu apar.

„Furnicile“ sînt numite *мур'аху* (nu *комаши'а*).

Construcția în care sînt adăpostite bovinele și caii nu poartă nume diferite. Și într-un caz, și în celălalt se utilizează termenul *гражд*; pentru porci — *кут'ець* < rom., iar pentru oi — *кошера*³ sau *ок'іл*.

„Albinele“ stau în *пас'іука* sau *штубей*.

Locul de pe șesuri unde pasc vitele poartă numele *положина*, iar pămîntul care n-a fost arat niciodată — *толока* (nu *перел'іх* și nici *ц'іл'іна*).

„Grapa“ este denumită cu termenul romînesc *грапа*⁴.

„Cînepa“ se bate cu *тёрни'а* (nu cu *бител'на*, *ламánка* și nici cu *збіванка*).

Pentru „cartof“ se folosește termenul *барабула* (în limba ucraineană literară apare numai *картопля*). N-am înregistrat alte denumiri pentru această legumă: *булба*, *картохи*, *земн'акі*, *р'іна* și nici *крѣмпл'і* sau *мандибурка* (*мандабурка*)⁵.

Pentru „fasole“ limba literară are termenul *квасоля*, iar graiul din Benea *фасул'і*.

După cum a arătat I. O. Karpenko⁶, în cuvîntul *лунта* „lînte“ *т* se datorește influenței romînești.

„Cărarea (poteca)“ este numită *ст'іжка*, cuvînt foarte răspîdit în dialectele ucrainene.

¹ În limba ucraineană literară întîlnim atît pe *димар*, cît și pe *верх*.

² Pentru *ббѣдур*, *верх* și *димар* vezi *Українсько-російський словник*, vol. I., Editura Academiei de Științe a R.S.S. Ucrainene, 1953, pp. 76, 124, 403. Pentru materialul lexical al limbii ucrainene foarte util este *Словарь української мови*, I-IV, de B. D. Grincenko, Kiev, 1958—1959 (reprodus fotomecanic după ediția din 1907—1909).

³ Termenul *кошара* există și în limba ucraineană literară, unde constituie denumirea generică a adăpostului pentru vite. Vezi și *Українсько-російський словник*, vol. II, 1958, p. 386.

⁴ Vezi și I. Pătruț, *op. cit.*, p. 74 (*grápa*). Vezi și recenzia lui V. M. Illici-Svitici și G. K. Benediktov la vol. I. al Atlasului întocmit de I. O. Dzendzelivski, *Лінгвістичний атлас українських народних говорів Закарпатської області УРСР* (Лексика), «Вопросы языкознания», 1960, nr. 3, p. 117.

⁵ Asupra acestor termeni vezi I. O. Karpenko, *Делкі назви культурних рослин у буковинських говірках* în vol. «Питання, історії і діалектології східнослов'янських мов», 1958, p. 111.

⁶ *Op. cit.*, p. 110.